

عنوان مقاله:

تأثیر کودهای آلی و بیولوژیک بر برخی صفات گوجه فرنگی (*Lycopersicon esculentum* L).

محل انتشار:

دومین همایش یافته های نوین در محیط زیست و اکوسیستم های کشاورزی (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

مرتمضی تابش - دانشجوی کارشناسی ارشد رشته ی اگرواکولوژی دانشکده کشاورزی، دانشگاه فردوسی مشهد

علیرضا کوچکی - استاد گروه زراعت و اصلاح نباتات دانشگاه فردوسی مشهد

محسن جهان - دانشیار گروه زراعت و اصلاح نباتات، دانشکده کشاورزی، دانشگاه فردوسی مشهد

مهدی نصیری محلاتی - استاد گروه زراعت و اصلاح نباتات دانشگاه فردوسی مشهد

خلاصه مقاله:

به منظور بررسی اثر کودهای مختلف (زیستی، آلی و معدنی) بر برخی صفات گوجه فرنگی *Lycopersicon esculentum* آزمایشی در قالب طرح کرت های خرد شده بر پایه بلوکهای کامل تصادفی با سه تکرار در سال زراعی 92-1391 در مزرعه تحقیقاتی دانشگاه فردوسی مشهد اجرا شد. دو نوع کود زیستی نیتروکسین حاوی باکتری های *Azotobacter Azospirillum* sp. و بیوآمینوپالیس حاوی باکتری *Azotobacter* sp. و شاهد به عنوان عامل کرت اصلی و کود آلی ماهی و کود آلی کمپوست قارچ که به اختصار SMC نامید می شود و مخلوط کودهای شیمیایی (ازت، فسفر، پتاسیم) و شاهد به عنوان عال کرت فرعی در نظر گرفته شدند. نتایج آزمایش نشان داد که کود آلی ماهی عملکرد کل میوه گوجه فرنگی را در مقایسه با شاهد تقریباً 25 درصد و در مقایسه با کود شیمیایی نزدیک به 22 درصد افزایش داد. به علاوه دو کود زیستی (نیتروکسین و بیوآمینوپالیس) عملکرد کل میوه گوجه فرنگی را در مقایسه با شاهد تقریباً 30 درصد افزایش دادند. بیشترین وزن تک میوه گوجه فرنگی در اثر استفاده از کود آلی SMC حاصل شد.

کلمات کلیدی:

بیوآمینوپالیس، کود آلی کمپوست قارچ، کود آلی ماهی، کود زیستی، نیتروکسین

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/411940>

